

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

În an. 180 Lei.
Pe jumătate 90 Lei
în America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnavă-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei.
a doua și a treia oră 4 Lei.

Alte arme ale diavolului

Beuturi spirtoase — Rachie, Țuică, Vinars — Pelin — Hașiș
Opium — Cocaină — Ameteți peste ameteți

de GAVRIL TODICA

Tămâierea cu buruiana dracului e floare la ureche pe lângă ametețile cu beuturi tari, născociri diavolești. Par'că vedem cu ochii, cum prin aceste beuturi ameteitoare Satana își joacă mendrele printre oameni. Beția te face din om ne-om. Nu este zi, în care să nu cetim prin gazete despre vre-o pacoste făcută de oameni beți. Și cele mai multe nu se scriu la gazete, ci rămân cunoscute numai de diavolul.

S'au scris cărți întregi despre urmările rele ale bețiilor. În țările luminate, mai ales în Suedia și Norvegia, s'a pornit o mare mișcare anti-alcoolică, adecă împotriva beuturilor spirtoase. S'au înființat societăți de temperanță. Se țin congrese antialcoolice. Cel din urmă s'a ținut chiar zilele trecute în București, cu un banchet, la care nu s'a beut nici o picătură de beătură alcoolică, decât apă și siropuri.

În Statele-Unite ale Americii de Nord este legea *Prohibiției*, adecă e oprită foarte aspru orice beătură spirtoasă.

Nu mi-e scopul să scriu mai pe larg asupra acestor lucruri. Voiu spune doar atâtă că oprirea aspră e fără rost și cu neputință. Chiar în America se pedepsesc cu temniță beutorii, se opresc beuturile bune, cum ar fi vinul, berea. Urmarea este, că se bea pe ascuns. Oamenii își fac beuturi cu căldărușa: beuturi proaste și otrăvitoare. O vorbă înțeleaptă ne spune că: „Nici Dumnezeu nu oprește pe cel ce *vrea* să se dea Satanei”.

Din exemplul Americii ajungem la convingerea, că și în privința beuturilor alcoolice trebuie să ne ținem de vorba: nici prea-prea, nici foarte-foarte!

În măsură mică, cumpătată, nu sunt stricăcioase, mai ales beuturile *fermentate*, precum vinul, berea, cari se dospesc și muștesc pe cale naturală din struguri storși, din borhot de orz și altele.

Sunt mult mai vătămătoare beuturile *destilate* (fierite cu căldarea), ca spiritul și feluritele țuicării, vinarsuri.

Adevărat stricătoare e *patima* beției, fie cu beuturi fermentate, fie cu beuturi destilate. Patima e adevărata primejdie. Și la patimă poate ajunge cineva pe nesimțite. Bunăoară, după mâncări grase, un pahar de vin bun nu strică. Mai de grabă poate strica un pahar de apă rece. Dar la amiază un pahar de vin, seara un pahar de vin; mâine pe aceeaș urmă. Poimâne te pomenești că-ți trebuesc două. Peste o săptămână — nouă. Și iată patima te-a prins în clește!

Amăgirea diavolului este deci în primii pași. Dacă te ști înfrâna dela început, nu trebuie să-ți fie frică.

De aici trebuie să învățăm, că mai ales pe copii nu trebuie să-i deprindem cu beuturi, cum nu-i deprindem a se juca cu focul. Ei nu cunosc primejdia.

A doua oră, învățăm că omul pătimaș anevoie se desvață. Cine apucă în mreaja Satanei, e ținut aspru, să nu scape.

A treia oară pot adaoge, că alcoolismul nu se va putea combate cu succes, decât atunci, când știința va descoperi ceva leacuri, pe cari înghițindu-le bețivanul, să capete o greață față de orice beuturi spirtoase.

Incerări de aceste s'au făcut și se fac, dar nu au încă succesul dorit.

În viitorul apropiat se vor putea vindeca însă ușor toți beutorii, și chiar fumătorii, de patima lor. Davolul se va face atunci luntre și punte să născocască alte amăgiri, dacă oamenii nu vor fi mai „tari de inger”, mai buni, mai temători de Dumnezeu.

*

Ar fi să mai amintesc câteva beuturi rare pe la noi și mai mult domnești,

precum: *pelinul* sau *absintul* (în Franța și Elveția), *hașișul* și *opiul* (în țările Asiei), apoi *cocaina* din cercurile boierești.

Dar tocmai fiindcă sunt rare pe la noi, ori sunt stropșeli domnești — le las în plata diavolului, care le-a născocit și care amăgește cu ele, amejind pe cei ce umblă în căile lui. Sătenilor noștri destule buclucuri le fac ametețile cu vinars, încât adevăr graia gura păcătosului, care la masa din crișmă cânta:

*„Minte dragă,
Sănătate bună!
Cu paharul, astăzi,
Te-am făcut de răs,
Tu te-ai dus pe râpă
Eu m'am „compromis”!*

Mare pelerinaj național la Roma.

În vara anului acesta, la sfârșitul lui August sau la începutul lui Septemvrie, se va face o pioasă călătorie la Roma, la pragurile Mormintelor Apostolice, condusă de către Episcopia noastră dela Oradea-mare. Sunt luate în plan să se viziteze următoarele orașe: Ancona, Loreto, Assisi, Roma, Montecassino, Neapol, Valle di Pompei, Florența, Pisa, Genova, Torino, Milano, Padova și Veneția, cari toate sunt pline de urmele trecutului și de vechi așezăminte ale creștinismului. Călătoria va costa între 12—15 mii Lei de persoană, în care sumă se vor cuprinde toate cheltuielile, ca pașaport, tren, vapor, locuință, mâncare și celelalte. Doritorii de-a lua parte la această preafumoasă călătorie, se vor înștiința de pe acum la *Cancelaria episcopescă unită din Oradea-mare*, sau și la Blaj, Gherla ori Lugoj. Se pot înscrie și studenți, elevi, și alt tineret. Îndemnăm și noi cu toată căldura pe cetitorii noștri, cari au puțința unei asemenea călătorii, să nu pregete a vedea locurile sfinte unde au trăit și au propovăduit Evanghelia mântuirii sf. Apostoli Petru și Pavel, precum și alți sfinți ai legii noastre creștinești. Alte amănunte despre călătorie vom publica la timpul său.

Un oraș de milionari în flacări.

În orașul Milvalley de lângă San Francisco, în America, se află locuințele de vară ale celor mai mulți milionari din America. În acest oraș s'a iscat un foc atât de puternic, încât era teamă, că nu va rămânea nici o casă necuprinsă de flăcări. Mulți oameni au fost arși cu totul. Flăcările au nimicit peste o sută de clădiri de celea mari.

Ziua Domnului

De vorbă cu „Pocăiții”

„Adu-ți aminte să cinstești ziua Sâmbetei”, Sfânta Scriptură ne învață, și noi suntem obligați să credem, că Dumnezeu a făcut lumea în șase zile și într'a șaptea zi a odihnit.

Nu vom cerceta cum au fost acele zile, dar una o putem spune, că de bună seamă n'au fost ca zilele noastre; de oarece noi numim zi un period de 24 ceasuri, de când răsare soarele până răsare din nou, de când apune până ce apune iarăși, sau dela miezul nopții până la altul. Știm însă că primele patru zile ale creației n'au putut fi ca zilele noastre, de oare-ce, precum ne spune sf. Scriptură, soarele s'a arătat numai în ziua a 4-a.

Se numesc însă zile, după cuvântul jidovesc „iom” care înseamnă un period de timp oarecare, dela o întâmplare până la alta. Acest cuvânt tot în limba jidovească înseamnă și *astăzi*, și *acum*.

În ziua a 7-a, zice sf. Scriptură, că Dumnezeu a odihnit și ziua aceea se numește în limba jidovească „sabbat” care cuvânt înseamnă „odihnă”, precum și „șapte”, și în același timp înseamnă un period de șapte zile, sau o săptămână, ori șapte ani.

Știm că profetul Daniil, vrând să arete timpul precis al venirii lui Mesia zice: Și după 69 săptămâni de ani, adică 69 de „sabbati” adică 183 ani.

Dar oare pentru ce a odihnit Dumnezeu? Au doară El, care numai cu un gest al voinții sale poate să facă totul, fiind atotputernic, avea lipsă de odihnă? Ar fi balsfemie a crede lucrul acesta. Dumnezeu este pururea activ, El pururea lucrează, El susține și guvernează lumea; și dacă ar înceta numai pentru un moment, lumea s'ar prăbuși în nimica din care a fost creată. Mântuitorul însuși o spune la Ioan (5, 17) unde zice: Tatăl meu până acum lucrează.

Înțelepciunea nemărginită alui Dumnezeu ținând seamă de mărghirea, sau mai bine zis, de slăbiciunea puterilor noastre trupesti, ne-a dăruit o zi de repaus, o zi de odihnă, care se și numește „sabbat” sau „odihnă”. Dar mai mult, ne-a dăruit această zi de odihnă pentru ea într'ansa să mai încetăm din lucrurile noastre de toate zilele, și să avem vreme a ne înălța mintea la Dânsul, la Părintele luminilor, dela care coboară toată darea cea bună și tot darul desăvârșit. Pentru aceea a poruncit ca ziua aceasta, ziua de repaus, să nu uităm să o sfințim, laudând pe Acela care este sfințenia însăși și să-i mulțumim pentru toate binefacerile de cari ne-am bucurat pentru susținerea vieții noastre. Ziua de repaus să o închinăm numai și numai lui Dumnezeu.

Trupul omenesc are lipsă de recreație după munca istovitoare de 6 zile, dar cu atât mai mare lipsă are sufletul. Și Dumnezeu, în bunătatea Lui, nu numai că ne-a imbiat acest prilej, dar ne și poruncește, ca într'o zi din săptămână să ne recreem sufleteste, să ne înălțăm mintea la El, și această zi să o petrecem în societatea Lui, să ne gândim la cele veșnice și la viața viitoare, la fericirea de veci.

Poporul jidovesc a ținut această poruncă, ba a ținut și mai mult. Nu numai ziua a șaptea o petrecea în repaus, ci și al șaptelea an, care era numit *an sabbatic*. În acest an nu lucra

nimic, iar cece pământul producea necultivat ca d. e. iarbă, masline, smochine, struguri și altele, le dedica săracilor și străinilor.

Respectarea Sâmbetei sau a zilei a șaptea, a zilei de odihnă, la poporul jidovesc cu timpul a devenit o ceremonie cu totul materială. Se opriau dela lucrul cu mâna, dar nu se opriau dela gânduri rele, dela clevete, intrigi și răutăți, și pentru aceea Dumnezeu i-a muștrat adeseori prin profeții săi, cum aflăm d. e. la Isaia (1, 13—15) unde se zice: „Să nu-mi mai aduceți daruri deșarte. Uriciune îmi este tămâia, luna nouă, Sâmbetele, și convocarea adunărilor, căci nu pot suferi fărădelegea și sărbătorirea împreună”.

Dumnezeu nu pentru aceasta a dat omului poruncă, să se odihnească în ziua a 7-a, ca să petreacă în lene, ci intențiunea Lui a fost, ca în această zi omul să se reculegă sufleteste, să se roage și să mulțumească lui Dumnezeu.

Mântuitorul nostru Isus Hristos încă a muștrat în repețite rânduri pe fariseii și pe învățații Jidovilor din timpul Sau, că țineau Sâmbăta numai cu trupul și nu și cu sufletul; pentru aceea zice la Mareu (2, 27): „Sâmbăta este făcută pentru om, și nu omul pentru Sâmbăta”.

Dumnezeu a dat omului o zi de repaus, și trupesc, și cu atât mai ales sufletesc, în care nu numai că este permis a face bine, dar omul este chiar dator să-l facă. Mântuitorul ne-a dat atâtea pilde în viața sa pământească, și o mulțime din minunile sale le-a făcut Sâmbăta, de oarece atunci Israeliiți nu erau ocupați decât cu cele ce le prescria legea în sinagoge. Sâmbăta a vindecat pe slăbănogul dela scaldătoarea oii, pe omul cu mâna uscată, și pe alți mulți, „căci Fiul omenesc este Domn și al Sâmbetei”.

La Jidovi precum și la creștinii cei dintâi, ziua de repaus era Sâmbăta, iar astăzi vedem că este Dumineca. Rămâne deci întrebarea, cum de creștinii au schimbat ziua aceasta cu ziua primă a săptămânii?

Iată cum: Creștinii cei dintâi au fost făcuți din Jidovi, precum știm că au fost Apostolii, cei 72 de învățați, cei 7 diaconii și toată comunitatea aceea din Ierusalim, despre care zice sf. Luca în Faptele Apostolilor (4, 32) că „erau un singur suflet și o singură inimă”. Aceștia toți erau tăiați împrejur și practicau încă și spălările jidovești, și Sâmbăta. Mai târziu însă, când mulți și dintre păgâni începură a primi credința în Hristos, și când în Antiochia Siriei credincioșii lui Hristos, ca să se deosebească de Jidovii cari nu credeau în El — se numiră Christianoi — Creștini, — și mai cu seamă după întoarcerea lui Saul din Tars, se născuse întrebare între Apostoli, dacă păgânii cari au primit creștinismul, mai trebuiesc să fie supuși ceremoniilor legii lui Moisi? La anul 51, Apostolii adunați în Ierusalim, hotărîră că, de oarece prin Legea cea nouă a iubirii lui Isus Hristos, ceremoniile legii vechi au încetat de a mai fi obligatoare, noii creștini nu mai sunt datori să îndeplinească acele ceremonii, ci ajunge dacă se botează, dacă se întrunesc la rugăciune și la Cuminecătură, să se păzească de pângăriturile idolilor, de desfrânare, de animale sugrumate pentru idoli, și de sânge. (Fapte 15, 20). Ba însuși bunul Dumnezeu îi spuse lui Petru, că de aci înainte nu mai este deosebire întru animal curat și necurat, care se poate mânca sau nu, ci tot ce a sfințit Dumnezeu este curat (Fapte, 10, 10—15).

Cu cât credința lui Hristos se lăția în tot imperul roman, cu atât ceremoniile legii vechi începură a fi părăsite, una câte una. Ba, după ce la anul 42, Irod Agripa regele Iudeii începuse o persecuție sistematică împotriva

creștinilor, omorînd pe Iacob al lui Zevedeu și pe Ștefan diaconul, iar pe Petru încuind-l în temniță de unde l-a scos ingerul; creștinii începură a simți o oareși care neplăcere față de ambițioasele ceremonii jidovești, și de atunci începură a se despărți tot mai mult de Jidovi. Ba și mai târziu, după ce tot Jidovii din Roma prin mijlocirea femeii Poppea, care era una dintre femeile smintitului împărat Nerone, înduplecară pe acesta să pornească persecuții împotriva creștinilor în Roma, în care persecuție muriră apostolii Petru și Pavel; creștinii făcuți din Romani, începură a se îndepărta tot mai mult de obiceiurile jidovești, și căutară a fi cât mai deosebiți de ei, și în ceea ce privea unele sărbători, ca de pildă: Paștile, Rusaliile și ziua a șaptea, sau ziua de odihnă, adică Șabat-ul.

Paștile jidovești se serbau în ziua de 14 a lunii Nisan sau Aprilie, întru amintirea junghierii mielului și a ieșirii din Egipt, când ingerul Domnului a ucis pe toți cei dintâi născuți ai Egiptului, dela om până la dobitoac; precum aflăm la Ieșire (12, 1—12), care zi și sărbătoare s'a și numit „Pesach” sau *trecearea ingerului*.

Jidovii nu aveau calendarul ca noi, precum nici astăzi calendarul bisericesc al lor nu este ca al nostru. Ei folosesc anul lunar, adică fiecare lună este de 28 de zile. În felul acesta ei din timp în timp rămân înapoi, așa încât la un anumit număr de ani, un an trebuie să aibă 13 luni.

Creștinii nu mai voiau să serbeze Paștile cu Jidovii deodată, precum era și firesc, de oarece nu mai aveau aceeași sărbătoare; căci Jidanii serbau ieșirea din Egipt și Trecerea ingerului, pe când creștinii serbau Învierea Domnului. Dar s'a născut discuție și între ei, când să serbeze această sărbătoare de bucurie și de triumf? Mântuitorul a murit Vineri înainte de Paștile jidovești, pe la orele 4 după amiază. Încă înainte de apusul soarelui a fost pus în mormânt. Sâmbăta s'a nimerit în anul acela să cadă tocmai în ziua de paștile jidovești, iar Duminecă dimineața, adică — precum aflăm la Matei (28, 1) — pe când se revărsau zorile, în prima zi a săptămânii, Maria Magdalena și cealaltă Marie, venind la mormânt, îl aflară gol căci, precum le spusese ingerul, Isus a fost înviat. Mântuitorul a înviat deci Duminecă dimineața, adică în prima dimineață după Sâmbăta, care la Jidovi era dimineața de 15 Nisan sau Aprilie, și tot odată era prima Duminecă după ecvinocțiul de primăvară, când adică ziua și noaptea sunt egale (Anul acesta 1929, ecvinocțiul a fost în ziua de 22 Martie).

Creștinii se împărțiră deci, așa, încât unii ținneau sărbătoarea învierii în prima Duminecă care urmează după 14 Nisan-ul jidovesc, iar alții în prima Duminecă după ecvinocțiul de primăvară. Conciliul din Nicea dela 325, hotărî ca toți să țină Paștile într'o anumită zi, care ține seamă și de calendarul jidovesc.

După sărbătoarea Paștilor se orânduia și aceea a Rusalelor, care la Jidovi era darea legii pe muntele Sinai, adică în ziua a 50 dela ieșirea din Egipt, iar Creștinii prăznuiau Pogorârea Spiritului Sfânt peste Apostoli și peste cei 120 de frați și surori cari erau pe atunci în Ierusalim; adică a 10-a zi dela Înălțarea Domnului și a 50-a dela Înviere.

Dar să venim acum la ziua de repaus. La Jidovi, precum am văzut, era prescriasă Sâmbăta adică ziua a șaptea. Domnul însă a înviat în ziua primă a săptămânii, precum aflăm la Matei (28, 1).

Creștinii, nevrând să mai aibă nimic comun cu Jidovii cari îi urau, precum îi uresc și astăzi, încă din primele veacuri, începură a ținea Dumineca, care la păgâni se numea

atunci ziua Soarelui, sau ziua luminii, deoarece tot în ziua aceasta, după biblie, a creat Dumnezeu lumina. Creștinii făcuți din Jidovi țineau încă Sâmbăta, dar creștinii făcuți din păgâni, cari cu timpul devenira covârșitor mai mulți, serbau această zi, și iată cum argumentau față de cei făcuți din Jidovi:

— În ziua întâi a creat Dumnezeu lumina. Hristos prin învierea sa cea preamărită a risipit întunerecul minciunii și a arătat lumii lumina cea adevărată, căci El este lumina care luminează pe tot omul ce vine în lume (Ioan, 1, 9). Legea a fost dată prin Moisi, iar darul și adevărul prin Isus Hristos. (Ioan, 1, 17). Dumnezeu nu mai iubește Sâmbetele, cari au fost date ca și celelalte ceremonii, pentru Jidovi, dar iubește pe Fiul său, pe carele l-a înviat din morți și pe carele l-a recomandat și în Botezul său dela Ioan, și și pe muntele Taborului, ca pe El să-l ascultăm. Isus a înviat în ziua soarelui sau a luminii, deci noi această zi o vom ține ca zi de odihnă, întru amintirea preamăritei învieri a Domnului. Și această zi este sfântă, pentru că Domnul a sfințit-o prin sângele său. Crucea este steagul de biruință alui Isus Hristos, ea este semnul mântuirii noastre, și pentru aceea noi o cinștim, pentru că nu se cade să numim noi necurat, ceea ce Dumnezeu a sfințit.

Ziua învierii va fi de aci înainte zi de repaus sufleteș în locul Sâmbetei, pentru că această zi a sfințit-o Domnul prin învierea sa. Ea se va numi deci ziua Domnului, latinește „dies Dominica” sau simplaminte „Duminecă”, pentru că Domnul o a preamărit, aducându-ne în ea bucuria cea mai mare, mărirea cea Dumnezească, învierea.

După ce prin decretul dela Milano dela 313, s'a dat libertate bisericii creștine, iar religia lui Isus Hristos a fost proclamată de religie de stat a imperiului roman, s'a poruncit tuturor creștinilor, ca de aci înainte toți să țină ca zi de repaus Ziua Domnului în locul Sâmbetei, care a fost numai un chip și o figură a Duminecii, precum tăerea împrejur a fost numai chipul și figura Botezului, iar mielul jidovesc numai chipul și figura adevăratului Miel alui Dumnezeu, carele ridică păcatul lumii.

Biserica lui Hristos, căreia el i-a promis că va fi cu ea până la sfârșitul veacului, precum aflăm la Matei (28, 20), a primit această, o a predicat și practicat de aproape 20 de veacuri, și o va practica atâta vreme cât vor fi oameni pe acest pământ; iar noi creștinii, în ziua Domnului, în ziua luminii, în ziua Învierii, întotdeauna ne vom închina în bisericutele noastre Aceluia, care cu moartea lui a biruit moar-

tea și cu crucea lui a stricat puterea iadului. Ne vom închina Aceluia care ne-a arătat prea luminata și preamărita Înviere, și căruia se cuvine cinste, mărirea și închinăciune în veci, împreună cu cel fără de început al său Părinte, și cu Preasfântul, bunul și de viață făcătorul său Spirit. Amin.

Dr. N. Lupu, profesor.

„Astra” în comuna Tapu

Adunarea generală a Despărțământului Blaj al „Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român” — Zi de înălțare sufletească

7 Iulie

Despărțământul Blaj al »Astrei« noastre culturale a luat, dela un timp încoace, frumosul obicei, să aranjeze în fiecare vară câte-o zi de înălțătoare serbări populare, în care glasurile povăuitoare ale conducătorilor se înfrățesc cu frumoasele obiceiuri de sărbătoare ale poporului dela țară, prilejind clipe neuitate, atât pentru unii cât și pentru alții. Conducătorii vin cu învățătura și cu dragostea lor pentru popor, iar satele își desfășoară toată bogăția de porturi, de cântece și dansuri naționale, într'o imbinare cum nu se poate mai frumoasă și mai însuflețitoare. Adunările generale ale Despărțământului Blaj sunt, cu adevărat, prilejuri de neuitată înălțare sufletească, atât pentru cărturarii cu dragoste de popor, cât și pentru »nația« noastră scumpă, care le-a îndrăgit și le așteaptă cu atâta nerăbdare an de an. Dovadă serbările de acest fel dela *Rosia de Secas* din 1927, cele dela *Zăuni* din 1928 și acestea de acum, din frunțașă comună *Tapu*.

Insemnătatea acestor fel de serbări zace mai ales în împrejurarea, că într'ânsele politica și măruntele frământări trecătoare se lasă cu totul la o parte, și poporul are ocazia să se vadă un singur

trup, un singur suflet, o singură inimă legată prin aceleași simțiri mai înalte, care ne închiagă în acelaș popor, acelaș neam, unul și nedespărțit pe veci. În asemenea ipostaz »Astra« poate și trebuie să fie o binecuvântare în timpurile de nesfârșite sbuciumări politice pe cari le trăim. Ea trebuie să ne unească, să ne țină legați, în numele singurului scop pe care îl avem cu toții: fericirea țării și a neamului, prin înțelegerea desăvârșită pe care o dă cultura și lumina.

Conducătorii Despărțământului Blaj al »Asociațiunii« de astfel de gânduri se arată animați, când aranjază serbările din fiecare an, ca o încununare a muncii trudnice, pe care conferențiarilor săi o desfășoară pe tăcute, în singuraticile comune ale județului nostru. Și răsplata nu întârzie. Ea se arată, ca astăzi, în comuna Tapu, unde poporul a dat dovadă, cât de mult prețuiește străduințele binefăcătoare ale conducătorilor săi.

Serbările

Serbările dela Tapu au început cu primirea inimioasă care i-s'a făcut Comitetului, dimineața, la sosire. Cinci porți triumfale, alcătuite foarte cu gust din scoarțe și țesături naționale, au îm-

Foița „UNIRII POPORULUI”.

In tabără

Versuri spuse de d-șoara Ersilia Munteanu dela Teatrul Național din Cluj, la Adunarea Desp. Blaj al „Astrei”, în comuna Tapu.

Sus pe muchea dealului,
In țara Tirolului,
O zare de foc se vede...!
Lângă dânsa cine-mi șede?
Șed voinici și ospătează,
Ori cătanele-mi oftează?

Nu-i cină de ospățare,
Nici masă de 'mbelșugare,
Ci hodină de cătane.
Un glotaș și trei răgute,
Cu prefontul dinainte,
Șed la masă rotilată
Intinsă pe stan de peatră...
Nici imbucă, nici închină,
Ci-ș proptesc frunțile 'n mână,
Cu mult alean la inimă...!

Tunul sună în depărtare
Tot a dor și întristare...
Brazil-ș clatin' cetina
Și le 'nmoale inima.
Lupepe una din răgute:

— „Ce mai zici, bade Dumitre?
Rugămu-te și ne spune:
Mai fi-va pace pe lume?
Și de-acasă ce mai știi,
De nevestă și copii?
Că eu n'am mai primit carte
De trei luni și jumătate.
Și mă doare sufletul,
Gata să-mi pierd cumpătul.
Ce vreme o fi pe la noi?
Or fi fost pe acolo ploii?
Coptu-s'or fi grânele?
Ne trăiesc mumânile?
Hei, și tare-aș vrea să știu
Și de una să mă țiu:
Leana nu m'o fi uitat.
Ori altu' ș'o căpătat?
Leană, Leană, floare dalbă,
Inimuța mult mă întreabă:
Ce faci tu, suflete dragă?”

Glotașul de ostenit
Se pare c'a ațipit,
Dar aude de scrisoare
Și ca 'ntinerit tresare.

— „Măi, răgută Sandule,
Mai lasă gândurile;
Lumea-i a lui Dumnezeu
N'o pot împăciui eu,
Pacea-i a 'mpărăților
Că-s mai marii țărilor,

Și s'o pune ea odată
Când o fi dela ceriu dată.
Lasă vorba, vezi de zare,
Că aici la cingătoare
Am o față de scrisoare;
Vezi ș'o cearcă și cetește:
De pe-acasă ce mai veste?”

In Țara Tirolului,
Sus pe muchea dealului,
La lumina focului,
O răgută slovenește,
Mare lucru făptuiește:
Inimile 'nveselește...
Inima fărtașilor
Sufletul cătanelor.

Slova-i mare, cartea-i scurtă,
De-o copilă făcută,
Cu dor și cu jale multă.
— „Tată dragă, cartea mea
Imbucure-ți inima,
Slujască-ți sănătatea
Cum și-o dorește maica
Și copilașii cu ea.
Pe la noi Domnul se 'ndură,
Ș-a fost un pic de strânsură —
Grăul l-am cărat în șură...
Joiana noastră-i fătată —
Ș-am vândut pe ceeaaltă;
Mi-a luat mama tăbliță
Că m'am făcut școlăriță.

podobit ulița cea mare a comunei; minunat semn de dragoste pentru cei cari veniau în numele cărții și al învățături. A surprins foarte plăcut poarta *săsească*, care era o dovadă mult grăitoare despre simțirile frățești ale poporului săsesc din Țapu, chiar dacă conducătorii săi n'au fost văzuți mai târziu la nici unul dintre momentele serbărilor.

La cea dintâi poartă, Comitetul Despărțământului a fost salutat în cuvinte călduroase de către d. învățator *Petru Nemeș*, având alături pe fruntașii români ai comunei și pe Dșoara învățătoare *Emilia Stanciu*, în foarte frumos costum național. A răspuns, mulțumind, Rev. D. *Ștefan Roșianu*, președintele Despărțământului.

În jurul porții, copilițe drăgălașe și femei din popor, așteptau cu brațele încărcate de flori, să înalțe și mai mult bucuroasa primire. Iar până la casa primitoare a Părintelui *Mărgineanu* drumul a fost numai flori și covoare românești, cari împodobiau ferestrele și porțile caselor.

Al doilea punct din programul zilei, a fost *sfânta liturghie*, care s'a slujit în biserica unită. A pontificat și a predicat Părintele canonic *Roșianu*, înbinând cu adâncă înțelepciune evanghelia cu învățătura de carte, care mântuie de orbirea cea sufletească. Omul lipsit de lumina ochilor nu vede și nu poate gusta în toată deplinătatea lor bucuriile acestei vieți; el este greutate șieși și greutate alor săi. El nu poate munci și nu poate fi folositor. Intocmai așa este și mintea lipsită de lumina cărților și a învățăturilor. Numai luminându-ne mințile și inimile, putem să fim folositori în această viață. Ferice deci de neamul și de țara, care numără cât mai mulți fii luminași și oțeliți prin știința cea folositoare!

Cuvântarea Părintelui canonic *Roșianu* a fost ascultată cu multă luare aminte de poporul credincios și nădăjduim, că îndemnul Sfintei sale au căzut în pământ bun, roditor.

În legătură cu sfânta slujbă din biserică, mai încreștăm cântările cele frumoase cari au răsunat din cor, dulci glasuri de fecioare, cari au înălțat atât de mult serviciul dumnezeesc. În fruntea cântărețelor au fost *domnișoarele* din comană, cărora le slujește spre frumoasă laudă, obiceiul de-a cânta răspunsurile la liturghie. Pildă bună și pentru alte comune, căci glasurile feciorelnice, dacă sunt școlite bine, se aseamănă atât de mult cu melodiile cântărilor îngerești.

Și să mai ști, tată dragă,
C'avem mere o ladă n'treagă,
Și flori multe la ferești —
Tu, tătucă, mai lipsești!
Lui Sandu Popii să-i spui
Că Leana de dorul lui
Părul nu-și mai împletește
Pe zi ce merge slăbește...
Și să spui închinăciuni
Și la ceilalți vecini:
Lui bădița Niçulaie
Și la Săvu lui Oproaie..!
Irodița, școlărița."

Pe dealul Tirolului
S'a stîns zarea focului,
Tabăra s'a potolit,
Cătanele-au adormit —
Chiar și tunul a muștit...!
Lângă stanul cel de peatră
Patru fărtași laolaltă
Dorm pe muchea cea de deal
Cu sufletul prin Ardeal.
Și strâng toți la inimioare:
Câte-un petec de scrisoare..!

A. Melin.

Adunarea Despărțământului

La ora 2 după amiază, s'a ținut în sălile școlii primare de stat, adunarea oficială a Despărțământului „Astrei”. Pe lângă poporul foarte numeros din comunele Țapu, Șoroștin, Micăsasa, Luncă și Mănărade, mai este de față și o frumoasă cunună de intelectuali din Blaj și din împrejurimi, precum și din comună. În afară de Rev. D. Ștefan Roșianu, au sosit *dela Blaj*: Rev. D. Dr. Ioan Coltor, canonic și deputat, Dr. Ioan Bianu, avocat și vicepreședintele Despărțământului, D-na Eliza Dr. Bianu, D-na Elena Trifan, D-na profesoară Letiția Munteanu, D-șoarele Ersilia Munteanu, Georgina Faina, Lidia Axente, în costume naționale, Dș. Margareta Trifan; D-nii medici Dr. Alexandru Măcelariu și Dr. Virgil Baicanu; D-nii profesori Valeriu Iozon, Dr. Augustin Popa, secretarul Despărțământului și deputat, Ioan Pop-Câmpianu, Alex. Lupeanu-Melin, directorul „Unirii Poporului”, Laurean Puia și clericii Augustin Puia și Papiu. *Din împrejurimi*: M. Onor. Ștefan Lita din Lunca, M. Onor. Demetriu Boariu, cu Dș. F. Boariu, Dș. Anuța Domșa, d. Bian din Șoroștin cu D-na, iar *din Țapu*: Părintele Vasila Mărginean cu D-na, Petru Nemeș, inv., Bucur Dordea, proprietar, Emil Răhăian, notar, Nicolae Tișu inv., D-șoara V. Răhăian și alții, ale căror nume ne scapă.

Adunarea o deschide Păr. Roșianu, iar Păr. Ioan Mărginean salută comitetul și pe aleșii oaspeți cari au onorat comuna cu binevoitoarea prezență. Urmează rapoartele, din cari se constată cu cea mai mare bucurie, că nici când Despărțământul Blaj nu a desvôltat o muncă mai bogată decât în anul care se încheie. Conferențiarul Despărțământului au cutriat nu mai puțin ca 33 de comune, ținând câte 2—3 prelegeri, religioase, culturale și economice, semănând cuvântul cel bun și povățuie înțeleaptă. În fruntea tuturor a purces însuș Președintele Despărțământului, Păr. Roșianu, care a ținut zeci de conferențe populare și prelegeri. L-au ajutat d-nii Ion Pop-Câmpianu, Ioan Mărginean, Demetriu Boar, Dr. Bianu, Dr. Baicanu și alții, cărora adunarea le-a mulțumit cu călduroase aplauze.

S'au exmis apoi comisiile, cari să cerceteze rapoartele și să facă propunerile de lipsă. În timpul cât au lucrat comisiile, Păr. Roșianu și-a rostit foarte înțeleapta sa conferență despre „Cooperative și bănci populare”, pomenind, că o fericită potriveală face, ca chiar astăzi, în ziua de 7 Iulie, să se prăznuiască „Ziua cooperatie” în toată lumea. Dovadă, cât de binefăcătoare au fost îndemnul Părintelui Roșianu, e, că la sfârșitul conferenței, precum și mai târziu, poporul a strigat, într'un glas:

— *Vrem și în comuna noastră o bancă populară! Cerem și noi cooperative!*

A urmat apoi minunatul debut al D-șoarei *Ersilia Munteanu*, dela Teatrul Național din Cluj. Domnia sa a cucerit din primul moment toate sufletele. Răscolitoare de inimi a fost poezia „În tabără”, pe care în deosebi mămăniile au ascultat-o cu ochii năpădiți de lacrimi! Ce să spunem apoi despre „Ispita” și „La oglindă” de Coșbuc, cari, în graiul fermecat al scumpei artiste, invie cu adevărat cele mai strălucitoare icoane de tineretă din viața poporului nostru. Să fi văzut ce chicot și ce plăcere între tineretul care era de față...! Iar la urmă, femeile, tinere și bătrâne, s'o omoare cu dragostea pe D-șoara Munteanu, nu alta.

— Măncăți-ar mama sufletul și gurița aia fermecată, aurule! — îi spuneau bătrânele, îmbrățișându-o. Nu credem să mai aibă artiști în țara asta, așa succese, ca D-șoara Ersilia Munteanu, când vine în mijlocul poporului!

A doua conferență în programul zilei, a fost cuvântarea plină de învățături folositoare a d-lui medic arhidiecezan *Dr. Virgil Baicanu*, care a vorbit despre „Mame și copii”, fiind răsplătit cu multă căldură. D-sa a arătat mai ales cum trebuiesc îngrijiți copiii mici, ca neamul nostru să aibă vârstare sănătoase și de viață.

Comisiile au raportat apoi, pe rând, despre cele ce au constatat din hărțile și dările de seamă ale comitetului. Foarte cumiți sunt cereurile pe cari le-a făcut comisia pentru cenzurarea raportului general, prin glasul d-lui inv. Petru Nemeș:

1. „Astra” să caute a înființa în fiecare comună câte-o școală de pomărit.

2. Să se înfăptuiască vechiul plan al Despărțământului, de se a da cât mai multor comune școli practice de tâmplărie, pentru lipsurile mărunte ale satelor.

3. Centrul „Astrei” (Sibiu) să trimită prin comune o trupă de *teabru sătesc*, căci teatrul este cea mai bună școală pentru satele noastre.

4. Comunele să ieie, toate, în bugetele lor ajutoare pentru nizuințele „Asociațiunii”.

5. „Astra” să se îngrijască de conferențieri specialiști, în deosebi economi și pricepători în ale viei, dela cari poporul să învețe metode moderne de cultura pământului. Să urmăim și noi pilda Sașilor, cari coboară prin sate, nu atât ca să vorbească, ci ca să îndrume la fața locului, în brazdă sau în vie, plugăria țaranului.

Acestea sunt dorințele poporului față de „Astra”, care trebuie să treacă odată la mai multă învățatură practică, cerută de vremurile moderne pe cari le trăim. Comitetul Despărțământului să arate aceste dorințe ale poporului la centru, care să se discute și să se înfăptuiască pe toată țara.

Înainte de încheierea adunării Păr. Roșianu mulțumește tuturor cari au muncit pentru scopurile „Astrei” și cari prin prezența lor la Țapu, au dat dovadă, că au la inimă binele și înaintarea poporului nostru. Aduce mulțumiri d-lui prefect al județului Târnava-mică, *Dr. Zaharie Boild*, care a binevoit să dăruiască suma de 2000 Lei, spre a se împărți ca premii la expoziția de copii. Și mulțumește Părintelui Ioan Mărginean și Dnei preotese Mărgineanu, precum și tuturor fruntașilor din comuna Țapu, cari au ostenit pentruca Despărțământul Blaj al „Astrei” să aibă o primire atât de inimoasă și de înălțătoare. Urmează apoi

Concursurile populare

În chip de introducere, ca poporul să fie lămurit despre noima și înțelesul concursurilor cari urmează, a vorbit d. profesor *Alexandru Lupeanu-Melin*, directorul gazetei noastre, arătând însemnătatea porturilor și a dansurilor naționale, precum și a expozițiilor de copii. Cuvântarea sa, presărată cu pilduri și glume potrivite, atât de plăcute poporului, a fost ascultată cu mare plăcere.

Expoziția de copii

În sala cea lungă a școlii s'au înșiruit apoi mamele cu odoarele lor dolofane, așteptând comisia, condusă de d. prim-medic județean *Dr. Alex. Măcelariu*. Vedeai pretutindeni prichindei neastâmpărați, cari arătau dințișori de mărgean și brațe rotunjoare de mătăsă. Au venit femei cu câte un copilaș în brațe și cu alți doi-trei ținându-se de poala mamei. Iar alții, tot frați și surori, hoinăreau prin curtea școlii, în jurul muzicii. Fetitele erau și ele, drăguț Doamne, cu alesături la iie, cu cingători în betele și cu crătințe cât palma...! Să le sorbi de drăguțe ce erau. Peste tot, au fost înfățișați copii plini de sănătate și bine îngrijiți. O grădină întreagă de bujori și trandafiri.

Alegerea pentru premii a fost foarte ușoară, căci aproape toate mamele s'au prezentat vrednice de răsplată. Au și câștigat-o, în sume de câte nice de 500—100 lei. Iată numele acestor vrednice mame: *Anica Datcu, Maria Deac, Veronica Mihăilescu, Maria Neamțu, Maria Lupu, Maria Dancu, Anica Deac, Sofia Popa, Ană Lupu, Lucreția Muntean, Carolina Bușu, Ana Muntean, Maria Săvuț, Paraschiva Minai, Iovuța Datcu, Paraschiva Neameș, Ană Țiplea, Maria Coman, Sofia Vișa, Maria Datcu și încă alte patru mame, ale căror nume ne-a scăpat.* Pe lângă bani, mamele harnice au primit și *Diplome de recunoștință*, ca să aibă și în scrisoare lăudată hărnicia și buna lor grijă de copilași.

Concursul de porturi

După expoziția de copii, s'au desfășurat concursurile fetelor și nevestele din comunele Țapu, Micăsasa, Tăuni, Luncă și Mănărade, cu porturile lor românești. Fetele de pe Târnavă sunt vestite de frumoase. Și tot atât de vestite cusătoare și țesătoare. Portul femeiesc din jurul comunei Țapu trage mai mult spre Săliște și ținutul Sibiului. Iile au cusături cu arnici negru și crătințele cu fir de aur și de argint. Celea mai multe fete își fac hainele cu mâna lor, doar pieptărelele dacă le cumpără din târg. Am aflat în deosebi gulerașe de-o neîntrecută frumusețe și eiocănele în izvoade bătrânești. Uneori se află și strugurii imprumutați dela Săsoici și florile cu găurele dela oraș. Celor ce purtau motive străine li-s'a spus, să nu le mai faci altă dată, că nu sunt după gustul românesc. Aderărate izvoade bătrânești, am aflat la câteva femei mai trecute, cărora li-s'au dat „Diplome de recunoștință” pentru pastrarea curată a portului străbun.

Lista fetelor și nevestelor premeiate este următoarea: *Veronica Băcilă* din Tăuni; *Iovuța Handrea* din Mănărade; *Salomia Florea, Anica Muntean, Maria Lupu, Sofia Stoica, Maria Moga, Maria Mărginean, Ana Șipoș, Floarea Dancu, Saveta Dancu, Lucreția Stoica*, toate din Țapu; *Anica Hususan* din Micăsasa; *Firuța Mailat* din Micăsasa; *Anica Bârsan* din Șoroștin; *Maria Chindea* din Șoroștin; *Ana Lața, Măriuca Lața și Viorica German* din Luncă.

Pe lângă diplomă, celea premiate, au luat și câte-o foarte frumoasă cocardă națională, pe care scrie: *Premiul „Astrei”*.

Dansuri naționale

La dansuri s'au prezentat flăcăi năstrujnici din Țapu și jur, cari au pus în uimire comisia cu „ponturile” și cu bătutele lor. Președintele comisiei, d. adv. Dr. Ioan Bianu, umbla să ia la scrisoare hora toată, atât de greu era să aleagă dintre atâția jucători de frunte. Nici nu s'au ajuns premiile, așa că au fost decorați numai următorii, ca cei mai „prima”:

Petru Popa din Țapu, *Vintilă Dumitru* din Șoroștin, *Spiridon Velicea* din Luncă; *Lața Vasile, Moga Gheorghe, Minai Dumitru, Stresa Ion, Căndea Ion, Horja Ion, Moga Ion, Lupu Ilie, Goga Ion și Rusalin Hanzi*, toți din Țapu.

La concursul de jocuri erau de față și o mulțime de fete săsoici, cari atât de mult s'au însuflețit de dansurile noastre voinești, încât, la urmă, au intrat și ele în hora românească, și jucau de le săriau cât pe colo vigănille. Dacă n'aveau flăcăi cari să le învărtă, se prindea ele, câte două, și credeai că fărime se fac, așa se învărtiau. Iată deci, cea mai bună dovadă, că nu-i joc ca *jocul românesc!* Flăcăii sași s'au ținut însă departe, și de joc și de toate serbările. I-au tăiat însă „frăuele” cari s'au arătat mai inimoase!

Frumoasele serbări dela Țapu s'au încheiat în fapt de seară, cu o cuvântare a dlui deputat Dr. Ion Coltor și cu mulțumita, pentru toți, a Părintelui Roșianu, președintele Despărțământului. Amintim cu multă recunoștință, că oaspeții dela Blaj și toți intelectualii cari au participat la serbări, au fost găzduți, cu casă și masă, de vrednicul preot al comunei, Păr. Ion Mărgineanu.

Corespondent

Ce mai e nou în politică

Politica din țara noastră a ajuns iarăși la mari frământări. Guvernul dlui Maniu vrea să facă o nouă lege administrativă, sau de orânduire a slujbelor și slujbașilor, pe care liberalii și tovarășii lor n'o vreau odată cu capul. Din această pricină, ei luptă și pe față și pe subț ascuns, ca noul plan de lege să nu ajungă în fața parlamentului. Iar fiindcă guvernul vrea să facă legea, acum se dă la București o mare luptă politică. Dl Maniu a spus, că ori face legea, ori pleacă dela cârmă.

Unele gazete au și vorbit de dimisia guvernului. Însă acestea știri s'au dovedit lipsite de temelie. Dl Maniu se ține foarte tare și nu se lasă înfricat.

Serbare culturală în Tulgheș

Un grup de tineri din comuna noastră, au aranjat în ziua de 29 Iunie a. c. o mare serbare culturală.

Programul a fost cât se poate de bogat și de artistic. Sala hotelului „Coroana” era plină de un public numeros. Programul a început a se desfășura prin monologul recitat de Dșoara Mărioara Boboc.

A urmat piesa „Când îți calci jurământul”. S'a remarcat jocul tinerilor Dșoare M. Boboc (Țiganca) și Mina Citiriga (Dana). În acelaș timp au cules aplauze jocul Dlui Petre Zvancea și Ștefan Citiriga. Primul executând rolul lui „Petre” dezertorul, al doilea cel „al primarului” tatăl lui „Petre”. E vrednică de pomenit și executarea cât se poate de artistică a rolului D-nei Ița Stan. A urmat a doua piesă „Răvaș de dragoste”. Remarcăm în această piesă jocul Dșoarei M. Boboc care a executat rolul „elevei”, D-nei Elza Matheis și Dl C. Obadă „tinerii îndrăgostiți”.

Humorul din această piesă a cules ro-pote de aplauze. Dăm o deosebită atenție talentului dramatic al Dșoarei Boboc. Poporul a fost foarte mulțumit de producția tinerilor, pe cari i-au înconjurat cu deosebită simpatie.

A urmat dans până în zori.

Felicităm frumoasa inițiativă ai acestor tineri și-i invităm a mai da serbări în felul acesteia.

Grigore Zait

Producția teatrală a tinerilor meseriași și comerc. români din Blaj

În seara zilei de 29 Iunie, (Sf. Petru și Pavel) a avut loc, în sala de gimnastică a liceului de băieți din Blaj, o frumoasă producție teatrală a tinerilor meseriași și comercianți români din loc.

S'a jucat piesa „Omul de zăpadă” comedie în trei acte de A. Herz.

Printr'un frumos joc de scenă, tinerii diletanți și-au interpretat rolurile cu dibăcie.

S'a distins mai ales Dl Mihail Stoiță, prin jocul său destul de natural, în rolul moșierului Pietreanu; Dl Gh. Mărginean a fost urmărit cu simpatie în aventura galantă a lui Corvin. În deosebi a plăcut Dșoara Valeria Baci, care așa de admirabil a interpretat pe cucoana din provincie, simplă dar pretențioasă și răutăcioasă, iar Dșoara Dora Stroia în rolul „Viorichii” a fost o adevărată naivă romantică și rușinoasă. Dșoara Lucreția Păcurar a redat bine pe Dna Pietreanu, femeia modernă, cochetă și ușuratică.

Bine a fost, în rolul doctorului improvizat, Dl Iustin Moldovan, precum și Dnii Gh. Corbean și Achim Păvară. Asemeni bine și-au achitat rolurile Drele Anicuța Stroia și Maria Barna.

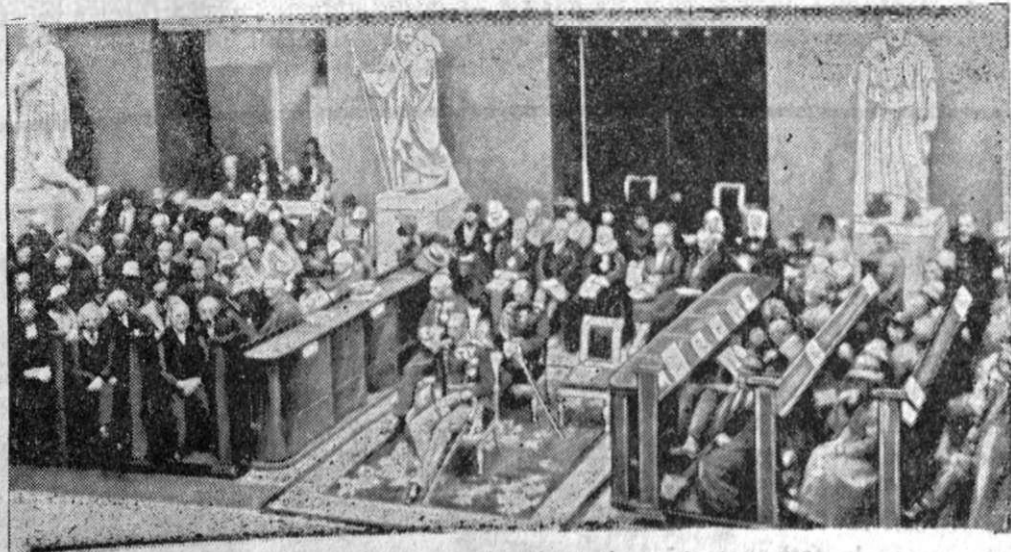
Cu această ocazie remarcăm bună voința D-rei Sili Munteanu, apreciata artistă dela teatrul național din Cluj, care sacrificându-și timpul de recreare, a reușit în scurt timp să instruiască atât de bine pe diletanți.

Producția s'a încheiat cu frumoasele dansuri naționale „Călușorul” și „Bătuta” de sub conducerea vătafului M. Stoiță.

E de regretat însă, că năzuința tinerilor diletanți a fost așa de puțin sprijinită de publicul din oraș, căci abia au luat parte câteva familii de intelectuali și meseriași.

Coresp.

Mare adunare luterană la Kopenhaga

În orașul Kopenhaga din Danemarca s'a ținut de curând un mare congres al luteranilor (cei de-o credință cu Sașii de pe la noi) din toată lumea. Chipul nostru înfățișează o ședință a acestui congres, care s'a ținut în biserica cea mare din capitala Danemarcei. În mijloc se vede Regele danez cu suita sa, în clipa când se deschide adunarea. Regele Danemarcei este un foarte bun creștin, care ține cu sfințenie la legea părinților săi.

Târgurile săptămânii

Luni 22 Iulie: Lunca de jos, j. Miercurea Ciucului; Hodod, j. Sălaj; Covasna j. Treiscaune, Râciu, j. Turda.

Mărti 23 Iulie: Surduc, j. Someș.

Miercuri 24 Iulie: Beiuș, j. Bihor; Timișoara, j. Timiș.

Joi 25 Iulie: Abrud, j. Alba; Cohalm s. Rupea, j. Târnava-Mare; Săcărâmb, j. Hunedoara; Praid, j. Odorhei; Gherla, j. Someș.

Vineri 26 Iulie: Huedin, j. Cluj; Alba-Iulia j. Alba; Craidorolț, j. Satu-Mare; Oravița j. Caraș.

Sâmbăta 27 Iulie: Băile Buziaș, j. Timiș; Cătina, j. Cluj; Crăciunești, j. Turda; Comlăuș, j. Arad; Simon, j. Brașov.

Duminică 28 Iulie: Buza j. Someș; Dumbău, j. Maramureș, Sâniob, j. Bihor; Seini, j. Satu-Mare.

Vindecarea lui d'Annunzio e vestită prin lovituri de tun. Poetul italian Gabriel d'Annunzio, a fost operat de o boală grea a mălului orb, numită apendicită. Mulți se temeau că va muri. Boala însă s'a întors spre bine și poetul s'a vindecat. Vindecarea aceasta a fost vestită prin 11 lovituri de tun.

Implinirea blăstămului unui tată supărat. Un șofer din Hațeg, anume Iosif Vilcec, s'a însurat nu de mult, împotriva voinții părinților, cu o chelneriță. Tatăl văzând, că fiul său nu-l ascultă, l-a blăstămat în ziua eununiei, ca să-l trăznească Dumnezeu. În zilele trecute, șoferul fiind pe câmp și ajungându-l o furtună, s'a adăpostit sub un arbore. Dintr'odată un trăsnet puternic a căzut asupra arborelui, sfășindu-l și omorând și pe șofer.

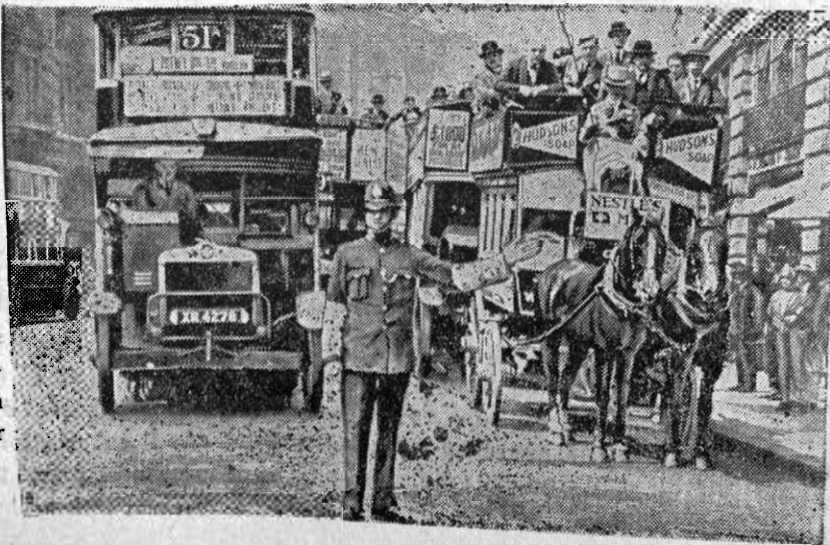
Astfel blăstămului tatălui supărat s'a împlinit întocmai.

Nu blăstămați, căci nu știți ceasul când se poate împlini blăstăm.

O ladă cu bani. Plugarul Ioan Șerban, din Oroiu de câmpie, săpând o groapă, a dat peste o ladă de fier plină cu bani de aur și de argint, de pe vremea împăratului Leopold, care a trăit înainte de aceasta cu vre-o 200 ani. O parte din bani i-a vândut cu 4000 Lei, cu cari și-a cumpărat un loc. Auzindu-se la Prefectura județului, banii ce i-au mai rămas au fost confiscați, iar ei a fost dat în judecată, fiindcă după lege ori ce comoară găsită, trebuie vestită celor mai mari și comoara se împărțește în chipul următor: a treia parte se dă statului, a treia parte stăpânului locului unde s'a găsit comoara și ceace mai rămâne se dă celui ce a aflat-o.

O stradă din orașul Londra

Chipul nostru înfățișează una dintre străzile cele mai umblate ale Londrei, capitala Angliei. Vedem alături vestitele căruțe mari, sau »omnibuse«, cari se folosesc în Londra de 100 ani. Și lângă ele un automobil dintre cele mai moderne, cari vor înlocui omnibusele cu cai. În față se vede polițistul englez, care orânduiește, cu un singur semn din mână, umblarea acestor »cărtoaie« vechi și nouă.

O invenție românească. Doi ingineri români, anume Ștefan Stănculescu și George Grant, au inventat o mașină nouă prin care pot să stingă repede focul ce se naște la sondele de petrol. Intrebuințând această mașină, sondele de petrol vor scăpa de pagubele mari pe cari le pricinuieste destul de des focul ce se naște în ele.

Afară de aceea luând în seamă, că cei doi inventatori sunt români, această mașină e o mare mândrie pentru știința românească.

Scaldătoare cu dea sila. În Polonia, guvernul a adus o lege, prin care silește pe fiecare locuitor, trecut de 12 ani, să se scalde, spălându-și întreg trupul cu apă și cu săpun cel puțin odată pe lună. Pentruca nimeni să nu rămână nescăldat, fiecare locuitor trebuie se aibă un carnet de sănătate, unde se va însemna timpul când a făcut scaldă. Sunt și funcționari, cari anume au slujba, să controleze pe fiecare locuitor, dacă a făcut cel puțin o scaldă pe lună, ori nu. Cei cari nu vor face scaldă cerută de lege vor fi aspru pedepsiți.

Nuntași omorâți de un automobil. Un grup de nuntași nemți din Austria, întorcându-se dela nuntă cu un automobil, pe drum s'au întâlnit cu mai multe căruțe. Vrând se treacă pe lângă căruțe, șoferul a cârmuit mașina prea aproape de marginea drumului. Mașina se ciocni de o piatră arătătoare de kilometri și se răsturnă de două ori, îngropând sub ea întreaga ceată de nuntași.

Trei dintre nuntași au fost uciși pe loc, alții trei, în urma rănilor primite, au murit pe cale până la spital, iar 16 înși au fost răniți așa de greu încât unii se află chiar în primejdie de moarte.

Șoferul a încercat se fugă, dar a fost prins și pus la închisoare.

O familie de principii italieni se călugărește. Principele Paterno, un bogătaș mare din Sicilia, împreună cu soția, s'au călugărit intrând în mănăstire. Biserica nu le-a desfăcut căsătoria, i-a despărțit însă pe viață de pat și de masă. Bărbatul a intrat în mănăstirea Sfântul Varuava, iar femeia a îmbrățișat ordul călugăresc al carmelitelor.

A murit un veteran din războiul neatârnat. În comuna Aprodul Purice din județul Ismail, a murit veteranul Artemiu Pereveziev, în vârstă de 78 ani. Este cel din urmă veteran din acest sat, care a luptat în contra Turcilor pe câmpiile Bulgariei în anul 1877 sub Domnitorul Carol I al României.

Înainte de a-și da sfârșitul a luat cu mâna tremurândă decorațiile sale și a spus: »Acestea să mi-le atârnați pe piept pentru ca să le am cu mine«, și ochii i-s'au umplut de lacrimi, dându-și sfârșitul.

Vinderea poamelor noastre în Suedia. Guvernul suedez pentru a încuraja cumpărarea poamelor uscate, mai ales a prunelor, persicilor, perelor și a caiselor, a șters cu totul taxele vamelor de import.

Acest lucru este de mare însemnătate pentru țara noastră, fiindcă la noi se găsesc multe poame, mai ales prune uscate. Iar Suedia este o țară care cumpără multe poame dela noi.

Un copil se vindecă prin vis. Un copil din satul Kösinghausen, din Austria, suferea de 4 ani de ologie, nu putea de loc să umble. Toate încercările doctorilor celor mai vestiți n'au ajutat nimic.

Intr'o dimineața copilul povestește părinților, că peste noapte, în vis, i-s'a arătat Domnul Hristos și i-a spus, că seara la 9 ore se va vindeca.

Seara, când ceasul de pe părete suna 9 ore, copilul a cerut părinților să-i ajute să se scoale în picioare. Părinții i-au ajutat și copilul ridicându-se din pat a început se umble pe picioarele lui.

Un atac în contra trenului dintre București și Constanța. Călătorii cari au plecat cu trenul accelerat din București spre Constanța, au trecut prin clipe de groază, din cauza opririi dintr'odată a trenului în mijlocul câmpului. Cauza acestei opriri a fost o piedecă de care s'a isbit locomotiva. În stația Ciuhuța, cercetându-se locomotiva, s'a găsit între roțile ei o bucată groasă de fier, ruptă dintr'o bucată mai mare, care a fost așezată pe linie. Cercetându-se prin împrejurime, s'a găsit o ceată de vre-o 20 țigani, cari și-au așezat corturile de linia ferată.

Țiganii au pus la cale atacul împotriva trenului. Anume au așezat pe linie un drug mare de fier, în nădejdea că trenul împiedicându-se de acest drug se va răsturna și învâlmășala ce se va naște, vor putea jefui pe călători.

Țiganii au fost prinși și puși la închisoare.

O femeie beată își omoară copilul. Femeia Tudosia Mogâldea din comuna Voinova s'a dus la joc în comuna Chirianca, unde a petrecut toată ziua. Seara înapoindu-se acasă, s'a culcat pe un pat cu copilul alături de ea. Fiind beată s'a întors peste copil, înădușindu-l.

Ce urit lucru din partea nevestelor, cari beau atâta până rămân în nesimțire și astfel își omoară copiii.

Tipicul săptămânii IX după Rusalii.

Duminică, 21 Iulie 1929.

Sâmbăta seara, la Doamne strigat-am... 10 stihiri, 4 ale învierii v. 8 și 3 ale Cuvioșilor v. 4 din Mineu. Mărire și Acum dogmatica v. 8. **Intrat. Lumină lină...** Prohimenul zilei. **Stihovana v. 8. Acum slobozește...** Troparul învierii v. 8. Deslegare.

Duminică dimineața, la Dumnezeu e Domnul... Troparul învierii v. 8. Stihologiile v. 8. Tropicale mari ale învierii. Ipacoiu și treptele v. 8. **Toată suflarea...** Evanghelia învierii IX. Invierea lui Hristos... Ps. 50. Mărire pentru rugăciunile... și celelalte. Rugăciunea preotului. **Catavasiile Bunevestiri. Sedelna Cuvioșilor din Mineu după catavasia III, condaclul și icosul învierii v. 8. după catavasia VI. Luminătoarea învierii IX. Laudele v. 8. Mărire... stihira evangh. inv. IX și acum »Preabinecuvântată ești... Doxologia-mare.**

La sf. Liturghie ale învierii v. 8.

Duminică seara (inserat comun), la Doamne strigat-am... 6 stihiri, 3 ale învierii v. 8. din Octoih și 3 dela o cuvioasă muiere (22 Iulie) din Mineu v. 4. Mărire și acum din Octoih v. 8. **Lumină lină...** Prohimenul zilei. **Stihovana învierii v. 8. de Duminică seara. Acum slobozește...** Troparul zilei »Arhistrategi ai oștilor cereștilor... Ectenia »Să zicem toți din tot sufletul...« Deslegare.

Ingrijirea oilor

Oile sunt animale blânde și răbdurii, de aceea trebuie îngrijite bine și cu blândețe. Schimbarea păstorilor e stricăcioasă pentru oi. Oile îngrijite de mai mulți păstori, adeseori suferă mult. Un păstor poate să fie sărguincios, iar altul leneș și scurtă o trag totdeauna oile, cari se simțesc bine sub paza unuia, o duc rău însă sub grija celuilalt.

Oile îngrijite de un păstor rău, slăbesc și au lână puțină.

În ce chip îngrijește păstorul oile, să poate ști cu ușurință, dacă mergem printre oi atunci când se odihnesc. Dacă oile sar speriate și se feresc de noi e semn, că păstorul e rău, din contră, dacă oile rămân culcate când trecem printre ele și se scoală fără nici o frică, e semn că au păstor bun, care le îngrijește cu blândețe.

Nu e bine să lăsăm câinii să alunge oile. Câinii ce se țin pe lângă turmă, să aperse turma de dușmani, dar nici la un caz să nu alerge după oi, să latre la ele, ori să le prindă de lână.

Când se mână oile în ocol, ori se numără, păstorul să grijească, să nu se inghesuiască prea tare, căci se strică lână și dacă sunt a făta, pot să lapede.

Vara, când sunt călduri mari, e bine ca staniștea să fie cât de cât umbrită, iar când sunt ploii multe, păstorul trebuie să fie cu grijă, ca oile să nu steie în tină și în umezeală.

Umezeala strică sănătății oilor și le împuținează lână.

Oile bolnave cu greu se însănătoșează. De aceea, e mare laudă pentru un păstor, când întreagă turma e veselă și sănătoasă.

Stârpirea moliilor

Moliile atacă vesmintele. Mai ales le place în vesmintele de lână. Stârpirea moliilor se poate face cu greu. Un mijloc foarte potrivit pentru stârpirea lor este *calaicanul* sau *vitriolul verde*. Este o piatră compusă din vitriol și fier și e de culoare verde. Sdrobită mărunț și presărată printre veșminte, împiedecă așezarea moliilor. E mai bun calaicanul și decât naftalina, fiindcă nu are miros și nu strică veșmintele.

Bunzile încă se pot griji bine peste vară tot cu ajutorul calaicanului.

Afară de aceea, veșmintele pe cari vara nu le purtăm, putem să le apărăm ușor de molii și așa, că le învăluim într'un cearceaf de pânză de cânepă. Aceasta pânză moliile n'o atacă și fiind veșmintele bine învăluite, nu ajung moliile la ele.

Apărarea vișinilor și a cireșilor de păsări

Chiar acum sunt coapte vișinile și cireșele, de aceea e bine să știm cum putem să le apărăm de pasări.

Mulți se obișnuiesc să înșire pe ată bucați de hârtie, pene, ori sdrențe pe cari le leagă de crengile vișinilor și a cireșilor. Pasările se sperie de acestea hârtii ori sdrențe și nu se apropie de pomi.

Alți grădinari înșiră în ată căței de usturoiu și leagă jur împrejur pomii cu aceasta ată. Pasările simțind mirosul de usturoiu nu se apropie de pomi.

În urmă se obișnuiește să se pună în pom o colivie cu un animal mort. Pasările simțind mirosul de hoit se feresc de pomi, afară de aceea în jurul hoiturilor se adună multe răpitoare, de cari păsările se tem și astfel nu se încumetă să vină la pomi.

Ioan Ordean. Am primit 350 lei, din cari am trecut pentru Nicolae Trocan 90 lei, pentru Ioan Duma 170 lei, iar restul de 90 lei, l-am trecut în abonamentul Dv. pe 1930.

Negruț Onuț. Am primit 200 lei. Mai restati pe 1928 încă 135 lei, iar pe 1929 lei 90, până la 1 Iulie.

Am primit în cursul săptămânii trecute câte 45 lei, dela următorii: Fodor M., Andruș Alexandru, Boldan Iuliu.

Câte 90 lei, dela următorii: Moldovan Zaharie Nicodin Haiduc, Ioan Puichiță, Grigore Crișan, Negre Dănilă, Veronica Bunea, Ceotlăuș Gherasim, Ioan Traian, Cozma Ioan, Ocnean Ioan, Mereu Ioan, Pânzar Nicolae, Stoia Coriolan, Rus George, Pavel Vior, Toderăș Pavel, Iosif Mesaroș, Pavel Mitrofan, Chira Ioan, Turjan Ioan, Vlad Nicolae, Trăilă Belu, Ioan Jurma, Simion Căprariu, Achim Pobega, Irimie Popoviciu, Selbăjan Ioan, Nicolae Sfercaciu, Petru Bârlea.

Câte 180 de lei, Ioan Hanzu, George Sântimbrean, Mărginean Ioan, Iosif Rusu, Mărioara Bârlea, George Brancu, Ana Figan, Gavril Mărginean, Haiduc Ioan, Pascu Aurelia, Chirilă Iosif, Gâța Gavril, Bata Nicolae, Ioan Mocian, Primăria Agrișteu, Eugen Mărginean, Mezei Octavian, Emanoil Ungurean, Iosif M. Petri, Dionisie Gyöke.

Alte sume am mai primit: Coroian Dănilă 30 lei, Ioan Blaga 360, Negru Onițiu 200, Ioan Taița 360, Cismaș Ștefan 100, Emil Pereni 100, Ioan Ordean 350, Laslo Sofron 40, Ioan Bodocan 605, Felcudean Nicolae, 200, Nicolae Bucur 270, Nicolae Sabo 30, Botoc Emil 100, Ioan Corbiel 100, Ghedeon Socol 170, Iacob Pitariu 80, Călean Petru 50, Pauleti Nicolae 440, Mărginean Ioan 160, Vasiliță Câmpian 270, Ștefan Cionta 100, Nicolae Tufa 125, Danci Gheorghe 100, Ioan Iacob 270, Of. par. un. Semlac 585, Gheorghe Gurju 45.

Redactor: IULIU MAIOR.

Concurs

Pentru primirea alor 20 elevi în cursul I al școlii de meserii »Sf. Iosif«, de lângă Orfelinatul gr.-cat. român de băieți din Blaj, publicăm prin aceasta concurs cu terminul de 10 August 1929.

Dintre concurenți, până la numărul de cel

mult 10, vor fi primiți cu preferință orfani din războiu, cari vor fi primiți și subvenționați de Orfelinat, iar restul vor fi solvenți, respective bursieri, pe cât se va ajunge după numărul restrâns al burselor.

Toți concurenții vor avea să dovedească, cu cartea de botez și extras de naștere, că au implinit etatea de 12 ani, cu certificat medical că sunt sănătoși și cu certificat școlar, că au terminat cel puțin 4 clase primare.

Orfanii din războiu, afară de aceste documente, vor mai anexa: Extras familiar, extras de moartea tatălui, extras de moartea mamei (dacă e cazul), extras de avere a părinților și a orfanului, în stârșit copia titlului de pensie ori un certificat comunal, prin care să se dovedească calitatea de orfan din războiu, arătându-se numărul titlului de pensie și suma pensiei acordate.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 1 Iulie 1929.

Dr Vasile Suciu
Arhiepiscop și Mitropolit

No. 321—1929, not.

Publicație de licitație

Primăria comunei Ogra aduce la cunoștință publică, că în ziua de 16 Iulie 1929 ora 9, se va ținea licitație publică pentru vânzarea piepteneriei de lână cu motor de 8 H. P.

Licitatia se va face prin oferte scrise și sigilate, în conformitate cu art. 72—83 din legea contabilității publice.

Supraoferte nu se primesc.

Prețul de strigare 85.000 Lei. Vadiu 10%.

Licitatia va avea loc la primăria comunală în Ogra.

Adjudecarea va avea loc la orele 10, în ziua licitației.

Condițiunile de licitație se vor putea vedea în timpul orelor oficioase, în cancelaria notarială din Ogra.

Ogra la 27 Maiu 1929.

PRIMĂRIA COMUNALĂ

1—1 (772)

FORD

Ultima creațiune

Toate tipurile

Elegante, cea mai reușită
perfecțiune tehnică din anele
automobilismului, mult superioare
mașinilor de aceeași categorie. — Se livrează
prompt în diferite culori armonioase, cu prețuri și
condițiunile de plată cele mai avantajoase, de către firma

PERRY

CLUJ, strada Regina Maria Nr. 2

(763) 2—2

Internatul școlilor secundare gr.-cat. rom. de fete din Blaj.

Nr. 279—1929.

Concurs de primire

Se publică *Concurs de primire în Internatul școlilor secundare gr.-cat. române de fete din Blaj*, (Liceu, Școala Normală și Curs primar) cu termenul de 10 August 1929, pe lângă următoarele condițiuni:

1. Taxa de întreținere pe întreg anul școlar 1929/30 face Lei 15,000 — plus Lei 500, taxă de instalare.

Această taxă se va plăti în patru rate și anume: Lei 4500+500 cu ocaziunea înscrierii, 4500 la 1 Decembrie 1929, Lei 3000 la 1 Februarie 1930 și Lei 3000 la 1 Aprilie 1930.

Pentru cheltuielile particulare (materiale de scris, lucru manual, desen, repararea ghetelor, e consult, ca fiecare elevă să depună cu ocaziunea înscrierii o sumă de 1500—2000 Lei. Acești bani se vor administra de Direcțiunea Internatului, dându-se seamă individual despre cheltuielile făcute. Elevelor li-e interzis să aibă bani la sine; banii aflați la eleve se confiscă.

2. Elevele vor aduce cu sine următoarele efecte: 1 saltea (lungă 1'80 m. lată 0'90 m.), 1 pernă, 1 plapomă de lână, 1 plapomă de vară, schimb dublu pentru pat, 1 covoraș albă p. pat, 4 cămăși de zi, 4 cămăși de noapte, 12 batiste, 3 fuste de pichet și 3 de vară, 4 perechi indispensabile, două șorturi de clott cu mâneci, 2 perechi ghete de piele, 1 pereche pantofi, 1 pereche galoși, 1 costum de baie, 1 halat larg pentru dormitor, 1 palton de iarnă, 1 jachetă, 1 broboadă de lână, 2 perechi mănuși, 4 ștergare și un ștergar pentru bucătărie (care rămâne Internatului), perii de ghete, 1 casetă complect aranjată pentru toaletă (cu săpun, perie și prafuri de dinți), 1 cutie cu ace de cusut, de siguranță, uță de cârpit ciorapi, albă și neagră. În loc de pardesiu, e de lipsă pelerină neagră, care se va face, după îndrumările date de Institut, sau eventual, se va confecționa chiar la Institut.

Fiecare elevă este datoare să-și poarte uniforma preserisă atât în zile comune, cât și în Duminici și sărbători. Uniformele se vor confecționa după indicațiile, ce le va da Direcțiunea.

Deodată cu rezoluția de primire i-se va trimite fiecărei eleve un număr. Acest număr va fi cusut la loc bine vizibil, pe toate lucrurile ce le aduce cu sine respectiva elevă. Pentru obiectele numerizate, ori cari nu sunt cuprinse în prospect, Direcțiunea Institutului nu ia răspundere. Fiecare bucată de rufă, va fi marcată așa, că, împăturată fiind, să fie numărul bine vizibil. Nu-i voie să ducă elevele cu sine cărți, romane reviste, broșuri decât cele prescrise în programa școlii, nici metode de pian și vioară afară de cele prescrise de profesor. Aflăte astfel de cărți la eleve, se vor confiscă, precum și pudra, alifia, parfum etc.

3. *Ținem să amintim, că Internatul este provădat cu instalație de încălzire centrală, conductă de apă, baie comună, infirmerie, dormitoare și sale de zi*, toate în condițiile cele mai igienice, și că nu numai conducerea și supravegherea, dar întreg serviciul din internat este îndeplinit numai de membrele Congregației de Surori.

4. În Internat se poate lua instrucție de pian, ore și exercițiu, despre al cărei rezultat la finea anului școlar se va da examen în Internat. Cursurile de pian se pot face după dorință, în următoarele condițiuni a) instrucție de 1/2 oră tot la 2 zile cu exercițiu zilnic de o oră, cu taxă de 4500 Lei la an.

b) Instrucție de 1/4 de oră tot a 2a zi cu exercițiu zilnic de 1/2 oră cu taxă de 3500 Lei pe an, care sumă se achită la înscriere.

5. Spre orientare comunicăm aici câteva puncte din Regulamentul intern al Internatului.

Elevele sunt datoare necondiționat și fără nici o excepție să observe orarul zilnic și ordinea internă a Institutului.

Fete logodite nu pot fi eleve ale Internatului.

Elevelor le este cu desăvârșire interzis să poarte haine cu mâneci scurte, decoltate ori scurte; le este asemenea interzis să-și taie părul, cu excepția elevelor din clasa I—IV, fiind toate elevele datoare să-și poarte părul simplu, potrivit unei eleve de școală.

Correspondența elevelor va fi riguros controlată. Ele vor scrie regulat părinților, în fiecare săptămână odată. Correspondența de prisos cu prietene și cunoscute e interzisă, asemenea e interzisă și se pedepsește cu eliminare din Internat orice corespondență secretă, respective expediată fără știrea superiorității.

Cercetarea elevelor în Internat se poate face de două ori pe săptămână, Joia, între orele 14—16 și Duminică, între orele 14—17, însă numai din partea părinților și a persoanelor admise de Direcțiune.

Elevele, cari doresc să petreacă vacanța de Crăciun și de Paști în familie, nu pot pleca din Internat decât însoțite de părinți, ori de o persoană imputernicită din partea părinților prin scrisoare adresată Direcțiunii Internatului. Altfel eleva va fi însoțită în călătorie de o persoană de încredere a Internatului, pe seama părinților.

6. Cererile de primire se vor adresa și trimite Venerabilului Consistor arhiepiscopesc din Blaj. În cerere părinții vor declara, că cunosc și că vor observa toate condițiunile de mai sus. La cerere se va alătura carte de botez, certificat școlar, certificat medical, și un *plac provădat cu adresa exactă și cu marca postală convenită pentru trimiterea recomandată a rezoluției*.

Se primesc în Internat și copile de clase primare.

Blaj, la 8 Iulie 1929. (774) 1—1

Direcțiunea Internatului școlilor secundare gr.-cat. de fete din Blaj.

Nr. 883—929.

Condiții de primire în Școala Normală gr.-cat. de fete din Blaj

În conformitate cu ordinea din 18 Iulie Nri: 4357 și 4358—1928, ale P. V. Consistor arhiepiscopesc, în anul școlar 1929—30 vor funcționa, la școala normală gr.-cat. română de învățătoare, clasele: IV, V, VI și VII.

În clasa IV-a normală, vor fi primite: eleve, cari au reușit la examenul de clasa III, cu „certificat de absolvire a gimnaziului“, și în baza unui concurs.

Înscrierea la concursul de admitere, trebuie să se facă până la 10 August a. c. la Direcțiunea școlii normale.

Cererile de înscriere vor fi semnate de reprezentantul legal al candidatei, cu arătarea profesiei și locuința subscriberului.

La cerere se vor anexa:

1. Extrasul de naștere și de botez.
2. Actul de vaccinare.
3. Certificat dela primărie, prin care se dovedește, că e fiica unui cetățean român.
4. Certificat de studii. Purtarea candidatelor, notificată în certificatul de studii, va fi cel puțin „bună“.
5. Certificat dela percepătorul fiscal

Tipografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj

respectiv, în care se vor arăta amănunțit cările către stat, județ, comună, ce le plătește reprezentantul legal.

Acest certificat va fi vizat de Administrația financiară.

6. Un certificat dela primărie, prin care să se arate amănunțit: Numărul copiilor și vârsta fiecăruia, cum și averea reprezentantului legal.

7. Un certificat dela primărie, sau autoritatea la care servește sau a servit tatăl — dacă e funcționar de stat, județ, sau comună. În acest certificat se vor arăta serviciile civile sau militare, aduse statului în anii serviți.

Concursul de admitere în școala normală se va începe în ziua de 10 Septembrie (dimineața la 8 ore). Concursului îi va premerge examinarea medicală și cercetarea aptitudinilor muzicale a concurenților.

Eleve șchioape, gângave, sau cu un alt defect fizic, nu pot fi primite. (Cap. XXI. Art. 452).

Candidatele admise la concurs, în urma cercetării medicale și de aptitudine muzicală vor face:

1. Probe scrise: din limba română, aritmetică și istoria Românilor.

2. Probe orale: din materiile de mai sus și din geografia României. — Pentru a fi admise în școala normală se cere minimum media generală 6.

3. În clasa V. normală. În acest an se vor primi — în limita locurilor vacante — eleve și în clasa V. normală.

Acestea încă vor anexa la cerere actele amintite la clasa IV. normală. Vor face examen de admitere din materiile prescrise pentru cl. IV. secundară.

Taxele școlare vor fi: 200 lei taxă de înscriere, 400 lei taxă de clădire, 1200 lei taxă școlară, 150 lei pentru stricăciuni și medic. Se achită: la înscriere 1350 lei și în 1/II. 600 lei.

În puterea legii în vigoare. (Cap. XXI. Art. 442) nici o elevă nu poate fi înscrisă la școala normală decât ca elevă a internatului. „Școalele normale sunt internate“. (Cap. XXI. Art. 442).

Elevele școlii noastre normale vor fi în „Internatul Școlilor Secundare gr.-cat. din Blaj“, ale cărui condiții de primire se publică separat din partea Direcțiunii acelu Internat.

Direcțiunea Școlii Normale gr.-cat. de învățătoare.

(775) 1—1

Consistorul arhiepiscopesc de A.-Iulia și Făgăraș

Nr. 4163/1929

Publicațiune de concurs

Pentru completarea postului de *măstru mecano, la Școala „Sf. Iosif de pe lângă Orfelinatul gr.-cat. român de băieți din Blaj*, cu începere dela 1 Septembrie 1929, publicăm prin această concurs cu termenul de 31 Iulie 1929.

Retribuțiile împreunate cu acest post se plătesc din bugetul Ministerului Instrucțiunii publice și sunt întru toate egale aceluora, pe cari le au măestrul școlilor similare ale Statului, inclusiv gradații și drept de pensie.

Ceice doresc să obțină acest post vor avea să-și înainteze Consistorului arhiepiscopesc din Blaj, cererile însoțite de documente, dovedind, că întrunesc condițiunile cerute de legea asupra învățământului profesional.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 1 Iulie 1929.

Vasile Suciu
arhiepiscop și mitropolit